

125. Hittem benned

John Zundel
(1815-1882)

Hit - tem ben - ned, s most, í - me, zen - gem

Ir - gal - mas nagy tet - ted e - zért,

Bűnt le - tör - lő és sza - ba - dí - tó,

Gol - go - tán folyt is - te - ni vér.

Bű - nünk vet - ted s lett a ha - lá - lod

Ér - tünk el - vég - zett di - a - dal;

Zen - dül né - ked nem - csak az é - nek,

Há - lás é - let ró - lad a dal.

2. Hittem benned, s most, íme, feljebb, Feljebb, mint a Golgota áll, Látlak téged fönn az egekben Győzelmes szent harcod után. Szószóló vagy most az Atyánál Nagy népért, mely lett örököd, Mert vérednek szent erejétől Sátán tőre összetörött.

3. Hittem benned, vad tövisekkel Bűnünkért felékesített. Győztél itt lenn, s mennyei fényben Kormányzod most fenn az eget. Ítélni majd mikor eljössz Élők, holtak dolgairul, Mennyen, földön és a pokolban Lábadhoz minden leborul.

4. Hitből zengek, szálljon elődbe, Szálljon már a hála neked, Értünk vérzett mennyei Főpap, Úr föld és menny népe felett! Isten s ember szent Fia, jöjj el, Fényárban s ég angyalival, Felhők szárnyán szállva, lebegve Jöjj, Úr Jézus, jöjj mihamar!

Daniel March (1816–1909) – Vargha Ilona, Podmaniczky Pálné (1883–1954) – Sréter Ferenc (1894–1988)